

ระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย

ระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยและหลักการของระบอบประชาธิปไตย

ประชาธิปไตย เป็นระบอบการเมืองที่ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองของตนเอง ดังคำกล่าวที่กล่าวว่า “เป็นการปกครองของประชาชน โดยประชาชน และเพื่อประชาชน” มีหลักการสำคัญดังต่อไปนี้

1. อำนาจอธิปไตย หรืออำนาจสูงสุดในการปกครองประเทศ เป็นอำนาจที่มาจากปวงชนหรือบางที่ก็เรียกกันว่า อำนาจของรัฐ เป็นอำนาจที่มาจากปวงชนและผู้ที่จะได้อำนาจปกครองจะต้องได้รับความยินยอมจากประชาชนส่วนใหญ่ในประเทศ
2. ประชาชนมีสิทธิที่จะมอบอำนาจปกครองให้แก่ประชาชนด้วยตนเอง โดยการออกเสียงเลือกตั้งประชาชนกลุ่มหนึ่งที่จะอาสาจะเป็นผู้บริหารประเทศแทนประชาชนส่วนใหญ่ตามระยะเวลาและวิธีที่กำหนดไว้เป็นการแน่นอน เช่นกำหนดไว้อย่างแน่นอนทุก 2 ปี 4 ปี 5 ปี จะต้องมีการออกเสียงเลือกตั้งผู้แทนของประชาชนพร้อมกันทั่วประเทศ เป็นต้น
3. รัฐบาลจะต้องเคารพสิทธิและเสรีภาพขั้นมูลฐานของประชาชน สิทธิในทรัพย์สิน สิทธิในชีวิต เสรีภาพในการพูด การเขียน การแสดงความคิดเห็น การรวมกลุ่มและเสรีภาพในการชุมนุม เป็นต้น โดยรัฐบาลจะต้องไม่ละเมิดสิทธิเหล่านั้น เว้นแต่เพื่อการรักษาความมั่นคงของชาติ เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อย
4. ประชาชนทุกคนมีสิทธิเสมอกันในการที่จะได้รับบริการทุกชนิดที่รัฐจัดให้แก่ประชาชน ฐานันดร หรือยศถาบรรดาศักดิ์ ไม่ก่อให้เกิดอภิสิทธิ์หรือสิทธิพิเศษแก่บุคคลนั้น
5. รัฐบาลถือกฎหมายและความเป็นธรรมเป็นบรรทัดฐานในการปกครองและในการแก้ปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ ระหว่างกลุ่มชน รวมทั้งจะต้องไม่ออกกฎหมายที่มีผลเป็นการลงโทษบุคคลย้อนหลัง

ระบอบประชาธิปไตยแบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ ระบอบประชาธิปไตยแบบที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เช่น อังกฤษ เนเธอร์แลนด์ เบลเยียม เดนมาร์ก นอร์เวย์ สวีเดน ญี่ปุ่น มาเลเซีย และไทย กับระบอบประชาธิปไตยแบบที่มีประธานาธิบดีเป็นประมุข เช่น ฝรั่งเศส ฟิลิปปินส์ และสหรัฐอเมริกา

รูปแบบของระบอบการเมืองการปกครองแบบประชาธิปไตย

1. **ประชาธิปไตยทางตรง** ประชาชนเข้ามามีส่วนในการปกครองประเทศโดยตรง ไม่มีผู้แทนเคยปรากฏสมัยนครรัฐกรีกโบราณ ซึ่งมีจำนวนประชากรน้อย
2. **ประชาธิปไตยทางอ้อม** หรือประชาธิปไตยแบบมีตัวแทน ประชาชนจะเลือกตั้งตัวแทนของตนเข้าไปทำหน้าที่ในด้านต่าง ๆ ทั้งออกกฎหมาย และบริหารซึ่งเป็นลักษณะของประชาธิปไตยยังแบ่งออกเป็น 3 รูปแบบ